

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Tdo/27/2024
Identifikačné číslo spisu:	4221010321
Dátum vydania rozhodnutia:	24.09.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Patrik Príbelský
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:4221010321.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a sudcov JUDr. Martina Bargela a JUDr. Emila Klemaníča na neverejnom zasadnutí konanom 24. septembra 2025 v Bratislave v trestnej veci obvineného P. A. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona a iné, o dovolaní obvineného proti rozsudku Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 2To/4/2023, z 20. septembra 2023

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného P. A. o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Komárno, sp. zn. 3T/59/2021, z 11. augusta 2022 bol obvinený P. A. uznaný za vinného zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona a z prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 173 ods. 1 Trestného zákona, ktorých sa dopustil na tom skutkovom základe, že:

„od bližšie nezisteného obdobia až do dňa 17.09.2020 v Nitrianskom kraji, v okrese Komárno, konkrétne na území mesta Komárno, ako aj iných doposiaľ presne nezistených miestach, si neoprávnene zadovážal na presne nezistenom mieste, kúpil za presne nezistenú sumu, prechovával po akúkoľvek dobu a následne predával alebo inak poskytoval P. C., P. Á. a E. A., za účelom získania finančného profitu omamné a psychotropné látky, predovšetkým marihuanu, rastlinu rodu Cannabis L. s účinnou látkou THC (tetrahydrokanabinol) a týmto konal v rozpore s § 4 Zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov, kde zaobchádzať s omamnými a psychotropnými látkami môže len fyzická osoba alebo právnická osoba, ak splní podmienky ustanovené týmto zákonom, a to na základe povolenia, ktoré vydáva Ministerstvo zdravotníctva SR, pretože rastliny rodu Cannabis L. sú zaradené v zmysle vyššie uvedeného zákona do I. skupiny omamných látok a tetrahydrokanabinol (THC) v zmysle vyššie uvedeného zákona je zaradený do I. skupiny psychotropných látok, pričom takto konal až do jeho zadržania dňa 17.09.2020 s tým, že v mieste jeho trvalého bydliska na adrese C., V. Č.. XXX/XX, Č.. K.. X, kde okrem iného bola zaistená

stopa č. 2 plastová nádobka s nápisom „Ona, Fresh Linen, gel“ obsahujúca sušený rastlinný materiál s hmotnosťou 200 mg, ktorý obsahuje účinnú látku THC s priemernou koncentráciou 11,4 % hmotnostných, teda obsahujúci 23 mg THC a zo zaisteného množstva by bolo možné pripraviť minimálne 1 bežnú jednotlivú dávku drogy, čo predstavuje hodnotu 2,- €, ďalej na tom mieste bola zaistená stopa č. 4 - rastlinný materiál zabalený v toaletnom papieri (zaistený zo záchodovej misy) o hmotnosti 4368 mg, ktorý obsahuje účinnú látku THC s priemernou koncentráciou 14,8 % hmotnostných, teda obsahujúci 646 mg THC a zo zaisteného množstva by bolo možné pripraviť minimálne 22 bežných jednotlivých dávok drogy, čo predstavuje hodnotu 43,68 € a následne pri vykonaní domovej prehliadky v rodinnom dome v obci Z. G. Z. Č.. XX, kde bolo u obvineného zaistené vybavenie slúžiace na indoorové pestovanie marihuany ako aj stopa č. 13 - plastové vrečko s tlakovým uzáverom obsahujúce sušený rastlinný materiál s hmotnosťou 14,72 g, ktorý obsahuje účinnú látku THC s priemernou koncentráciou 15,1 % hmotnostných, teda obsahujúci 2222 mg THC a zo zaisteného množstva by bolo možné pripraviť minimálne 74 bežných jednotlivých dávok drogy, predstavuje hodnotu 147,20 €“.

Za to mu bol uložený podľa § 172 ods. 2, § 41 ods. 1, § 38 ods. 2, ods. 4, § 37 písm. h) Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 11 rokov a 8 mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 86 ods. 1 Trestného zákona mu bol uložený aj ochranný dohľad v trvaní 2 roky. Zároveň podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd uložil obvinenému trest prepadnutia vecí.

Podľa § 60 ods. 1 písm. c) Trestného zákona súd uložil obvinenému ďalej trest prepadnutia vecí, a to finančnej hotovosti vo výške 13.150 eur uložených na depozitnom účte Okresného súdu Komárno IBAN: A.. Podľa § 60 ods. 6 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutých vecí stal štát.

Krajský súd v Nitre ako odvolací súd rozhodujúci na podklade tak odvolania obvineného P. A. ako i prokurátora, rozhodol rozsudkom, sp. zn. 2To/4/2023, z 20. septembra 2023 podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. d) Trestného poriadku tak, že zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu. Následne podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku uznal obvineného vinným zo spáchania zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona a prečinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 173 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že:

„od bližšie nezisteného obdobia až do dňa 17.09.2020 v Nitrianskom kraji, v okrese Komárno, konkrétne na území mesta Komárno, ako aj iných doposiaľ presne nezistených miestach, si neoprávnene zadovážil na presne nezistenom mieste, kúpil za presne nezistenú sumu, prechovával po akúkoľvek dobu a následne predal alebo inak poskytol E. A., omamnú a psychotropnú látku - marihuanu, rastlinu rodu Cannabis L. s účinnou látkou THC (tetrahydrokanabinol) bez povolenia Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky, keďže rastliny rodu Cannabis L. sú zaradené v zmysle zákona č. 139/1998 Zbierky zákonov o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch do I. skupiny omamných látok a tetrahydrokanabinol (THC) v zmysle vyššie uvedeného zákona je zaradený do I. skupiny psychotropných látok, pričom takto konal až do jeho zadržania dňa 17.09.2020 s tým, že v mieste jeho trvalého bydliska na adrese C., V. Č.. XXX/XX, Č.. K. X, kde bola zaistená stopa č. 2 plastová nádobka s nápisom „Ona, Fresh Linen, gel“ obsahujúca sušený rastlinný materiál s hmotnosťou 200 mg, ktorý obsahuje účinnú látku THC s priemernou koncentráciou 11,4 % hmotnostných, teda obsahujúci 23 mg THC a zo zaisteného množstva by bolo možné pripraviť minimálne 1 bežnú jednotlivú dávku drogy, čo predstavuje hodnotu 2,- €, ďalej na tom mieste bola zaistená stopa č. 4 - rastlinný materiál zabalený v toaletnom papieri (zaistený zo záchodovej misy) o hmotnosti 4368 mg, ktorý obsahuje účinnú látku THC s priemernou koncentráciou 14,8 % hmotnostných obsahujúci 646 mg THC a zo zaisteného množstva by bolo možné pripraviť minimálne 22 bežných jednotlivých dávok drogy, čo predstavuje hodnotu 43,68 € a následne pri vykonaní domovej prehliadky v rodinnom dome v obci Vrbová nad Váhom č. 30, bolo zaistené vybavenie slúžiace na indoorové pestovanie marihuany a stopa č. 13 - plastové vrečko s tlakovým uzáverom obsahujúce sušený rastlinný materiál s hmotnosťou 14,72

g obsahujúce účinnú látku THC s priemernou koncentráciou 15,1 % hmotnostných obsahujúci 2222 mg THC a zo zaisteného množstva by bolo možné pripraviť minimálne 74 bežných jednotlivých dávok drogy, čo predstavuje hodnotu 147,20 €“.

Za to mu bol podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona, § 41 ods. 1, § 38 ods. 2, § 37 písm. h), § 36 písm. j) Trestného zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona bol na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia. Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obvinenému uložil i trest prepadnutia vecí.

Podľa § 319 Trestného poriadku zároveň odvolanie prokurátora súd zamietol.

Obvinený P. A. podal prostredníctvom obhajcu proti rozsudku odvolacieho súdu dovolanie, a to s poukazom na údajné naplnenie dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku [rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť].

V súvislosti s uplatneným dovolacím dôvodom obvinený namietal:

- nikdy netvrdil, že by predával marihuanu E. A., odvolací súd ale vo svojom rozhodnutí uviedol, že sa obvinený priznal k tomu, že mu marihuanu predával;
 - v ďalšom rozporoval výpoveď menovanej osoby;
 - Krajský súd v Nitre sa vôbec nezaoberal odvolacou námietkou, že v samotnom skutku, pre ktorý bol obvinený uznaný vinným súdom prvého stupňa, boli uvedené nesprávne množstvá obvykle jednotlivých dávok drogy;
 - odvolací súd vôbec neodôvodnil, prečo prevzal množstvo bežnej jednotlivej dávky okolo 0,2 g a len tak prevzal toto množstvo zo znaleckého posudku, ako aj rozsudku Okresného súdu Komárno;
 - neodôvodnenie namietaného už v odvolaní obvineného a automatické potvrdenie ustáleného skutkového stavu zisteného súdom prvého stupňa, robí rozhodnutie Krajského súdu v Nitre v tejto časti arbitrárne.
- Navrhol preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 1, ods. 2 vyslovil porušenie zákona a napadnutý rozsudok Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 2To/4/2023, z 20. septembra 2023, ako aj rozsudok Okresného súdu Komárno, sp. zn. 3T/59/2021, z 11. augusta 2022 zrušil v celom rozsahu a prikázal súdu prvého stupňa, aby vo veci znova konal a rozhodol.

K dovolaniu sa využijúc svoje právo podľa § 376 Trestného poriadku vyjadril prokurátor a síce v podstate takto:

„Vô vzťahu k namietanému dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku mám za to, že napadnutý rozsudok Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 2To/4/2023, z 20. septembra 2023 je zákonný a dôvodný. Zodpovedá vykonanému dokazovaniu na súde prvého stupňa a zároveň mám za to, že znalecké vyhodnotenie zaisteného rastlinného materiálu zodpovedá doterajšej praxi pri kvalitatívnom a kvantitatívnom vyhodnocovaní rastlín rodu Cannabis obsahujúcim príslušné množstvo tetrahydrokanabinolu (THC). Som toho názoru, že napadnuté rozhodnutie nie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Odborné vyhodnotenie zaisteného rastlinného materiálu u obvineného zo strany KEU PZ považujem za vecne správne.

Z vyššie uvedených dôvodov navrhujem, aby dovolací súd postupom podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného P. A. odmietol.“

+ + +

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre jeho podanie a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu [§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Trestného poriadku a § 566 ods. 3 Trestného poriadku], osobou oprávnenou na jeho podanie [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku), v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku), na príslušnom súde (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku), že spĺňa obligatórne

obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku) a tiež, že obvinený pred jeho podaním využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok, o ktorom bolo rozhodnuté (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku). Najvyšší súd po splnení vyššie vymedzenej formálnej prieskumnej povinnosti zistil, že dovolanie obvineného je treba odmietnuť ako nedôvodné podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku, nakoľko je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 a nasl. Trestného poriadku.

Najvyšší súd poznamenáva, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Nielen z označenia tohto opravného prostriedku ako mimoriadneho, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom poriadku je zrejmé, že dovolanie nie je určené k náprave akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších, mimoriadnych, procesných a hmotnoprávných chýb. Tie sú ako dovolacie dôvody taxatívne uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 Trestného poriadku, pričom v porovnaní s dôvodmi zakotvenými v Trestnom poriadku pre zrušenie rozsudku v odvolacom konaní sú koncipované podstatne užšie.

Dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktorým bola vec právoplatne skončená. Predstavuje tak výnimočný prielom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Preto sú možnosti podania dovolania, vrátane dovolacích dôvodov, striktne obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia riadna opravná inštancia a dovolanie nebolo chápané len ako „ďalšie odvolanie“.

Čo sa týka viazanosti dovolacieho súdu dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené v zmysle § 385 ods. 1 Trestného poriadku k tomu treba poznamenať, že táto sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Trestného poriadku) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Trestného poriadku z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Trestného poriadku. Zjednodušene povedané, podstatné sú vecné argumenty uplatnené dovolaťom a nie ich subsumpcia (podradenie) pod konkrétne ustanovenia § 371 Trestného poriadku.

Z toho vyplýva, že v prípade, ak chybám vytýkaným v dovolaní v zmysle § 374 ods. 1 Trestného poriadku nezodpovedá dovolaťom označený dôvod dovolania podľa § 371 Trestného poriadku a ani iný dôvod dovolania uvedený v tomto ustanovení, dovolací súd dovolanie odmietne podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku, alebo zamietne podľa § 392 ods. 1 Trestného poriadku bez toho, aby zisťoval inú chybu napadnutého rozhodnutia alebo konania, ktorá by zodpovedala právnomu dôvodu dovolania označenému dovolaťom v zmysle § 374 ods. 2 Trestného poriadku.

Ak ale dovolací súd zistí chybu rozhodnutia alebo konania, vecne špecifikovanú dovolaťom podľa § 374 ods. 1 Trestného poriadku, ktorej pri jej správnej právnej (procesnej) kvalifikácii zodpovedá iný právne uplatniteľný dôvod dovolania, než ktorý dovolať uviadol v dovolaní v zmysle § 374 ods. 2 Trestného poriadku, dovolací súd dovolaniu vyhovie postupom podľa § 386 a nasledujúcich ustanovení Trestného poriadku a zistenú chybu vo výroku svojho rozsudku podradí pod dovolací dôvod zodpovedajúci zákonu (viď k tomu bližšie uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 2Tdo/30/2011 zo 16. augusta 2011, publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 120/2012).

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku:

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať, ani meniť.

Pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia existencie tohto dovolacieho dôvodu, je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili súdy nižšieho stupňa, a teda dôvodom dovolania nemôžu byť skutkové zistenia, čo vyplýva z dikcie ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

Vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi nižšieho stupňa, vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať iba námietky právneho charakteru, nikdy nie námietky skutkové. Za skutkové námietky sa pritom považujú námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne i hodnoteniu vykonaných dôkazov súdmi nižšej inštalácie. Dovolací súd nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní na súde prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, resp. korigovať iba odvolací súd v rámci odvolacieho konania. Dovolací súd nie je odvolacou inštaláciou zameranou na preskúmavanie rozhodnutí súdu druhého stupňa.

Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku sa rozumie, že skutok bol v napadnutom rozhodnutí kvalifikovaný ako trestný čin, napriek tomu, že nešlo o žiadny trestný čin alebo že ustálený skutok vykazuje znaky iného trestného činu alebo že obvinený bol uznaný za vinného z prísnejšieho trestného činu, než ktorého sa ustáleným skutkom dopustil. Podstatou správneho posúdenia skutku je aplikácia hmotného práva, teda že skutok zistený v napadnutom rozhodnutí súdu bol subsumovaný - podradený pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone, pričom len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie tohto dôvodu.

Nesprávnym použitím iného hmotnoprávneho ustanovenia sa rozumie nedostatočné posúdenie okolností vylučujúcich protiprávnosť (§ 24 - krajná núdza, § 25 - nutná obrana, § 26 - oprávnené použitie zbrane, § 27 - dovolené riziko, § 28 - výkon práva a povinnosti, § 29 - súhlas poškodeného, § 30 Trestného zákona - plnenie úlohy agenta), prípadne zániku trestnosti činu (najmä § 87 Trestného zákona - premĺčanie trestného stíhania), resp. chybné rozhodnutia súdu pri uložení úhrnného trestu a spoločného trestu (§ 41 Trestného zákona), súhrnného trestu (§ 42 Trestného zákona), trestu odňatia slobody na doživotie (§ 47 a nasl. Trestného zákona) a pod..

Ako z citovaného ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, tak aj z inštitútu dovolania je zrejmé, že trestné konanie je v zásade dvojinstančné. Inak povedané, dovolací súd je viazaný zisteným skutkovým stavom veci tak, ako ho ustálili súdy nižšej inštalácie. Rovnako nie je oprávnený posudzovať spôsob hodnotenia dôkazov a závery, ktoré z dokazovania skôr vo veci konajúce a rozhodujúce súdy vyvodili a ktoré sú podkladom pre zistenie skutkového stavu. Preto platí, že vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi prvého prípadne druhého stupňa, vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku môže obvinený v dovolaní uplatňovať len námietky právneho charakteru, no nikdy nie námietky skutkové.

Za skutkové sa pritom považujú tie námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne proti hodnoteniu dôkazov súdmi oboch stupňov. Dovolací súd nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať (dokazovanie tu právna úprava pripúšťa len celkom výnimočne a v značne obmedzenom rozsahu, keď môže byť zamerané výlučne na to, aby mohlo byť rozhodnuté o dovolaní - viď § 379 ods. 2 Trestného poriadku). Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, alebo korigovať len odvolací súd (v zmysle druhej vety § 317 ods. 1 Trestného poriadku však nie obligatórne). Dovolací súd nie je možné chápať ako druhú, „odvolaciu“ inštaláciu zameranú k preskúmaniu rozhodnutí súdu nižšieho stupňa.

S poukazom na vyššie uvedené je potom logickým následkom, že najvyšší súd dovolacie námietky obvineného smerujúce výlučne len k nesprávnosti a neúplnosti skutkových zistení, rozsahu dokazovania a hodnoteniu dôkazov - označí v danej veci ako stojace zjavne mimo uplatnený dovolací dôvod. Navyiac, takto formulované dovolacie námietky nemožno kvalifikovane podradiť ani pod akýkoľvek iný uplatniteľný dovolací dôvod, nakoľko sa nimi v súvislosti s ich obsahom v podstate nie je možné z právneho hľadiska zaoberať tak, aby bol dovolací prieskum aspoň okrajovo súladný s platnou a účinnou právnou úpravou (výnimkou je už skôr zmieňovaná procesná situácia, keď je subjektom podávajúcim

dovolanie minister spravodlivosti podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku).

Najvyšší súd pripomína, že v prípade podania dovolania obvineným nie je odvolacím súdom a má doslova zakázané opätovne skúmať a meniť správnosť a úplnosť zisteného skutku a v rámci toho prehodnocovať vykonané dôkazy a vyslovovať iné skutkové závery ako súd prvej a súd druhej inštancie - viď veta za bodkočiarkou v § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

V danom prípade argumentoval obvinený vo vzťahu k naplneniu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku tým, že súdy oboch stupňov pri určení počtu obvykle jednorazových dávok drogy vychádzali z nesprávneho algoritmu výpočtu, čím nerešpektovali na vec sa vzťahujúcu súdnu judikatúru, predovšetkým stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijaté pod sp. zn. Tpj 29/2019.

Pre lepšiu orientáciu dovolací súd opakuje, že obvinený bol rozsudkom Krajského súdu v Nitre uznaný za vinného zo spáchania zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona a prečinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 173 ods. 1 Trestného zákona účinného do 01. mája 2022.

Predmetné skutkové podstaty v tom čase zneli nasledovne:

§ 172

(1) Kto neoprávnene

- a) vyrobí,
 - b) dovezie, vyvezie, prevezie alebo dá prepraviť,
 - c) kúpi, predá, vymení, zadováži, alebo
 - d) prechováva po akúkoľvek dobu, omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor alebo kto takú činnosť sprostredkuje,
- potrestá sa odňatím slobody na tri roky až desať rokov.

§ 173

(1) Kto vyrobí, sebe alebo inému zadováži alebo prechováva predmet určený na nedovolenú výrobu omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekurzora, potrestá sa odňatím slobody na jeden rok až päť rokov.

V zmysle skutkovej vety uvedenej v rozsudku krajského súdu sa obvinenému nekládlo za vinu, že by prechovával pre vlastnú potrebu omamnú a psychotropnú látku, resp. že by ju pre vlastnú potrebu prechovával vo väčšom rozsahu (§ 171 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona), ale že si zaobstaral omamnú látku, prechovával ju a následne ju poskytoval minimálnej jednej ďalšej osobe. Inými slovami, zo skutkovej vety nevyplýva, že by mal mať obvinený v držbe omamnú a psychotropnú látku pre vlastnú potrebu.

To plne zodpovedá právnej kvalifikácii podľa skutkovej podstaty uvedenej v § 172 ods. 1 písm. c), d) Trestného zákona, pričom v tomto prípade zákon nevyžaduje kvantifikovanie počtu obvykle jednorazových dávok drogy.

Na správnosť použitej právnej kvalifikácie preto nemá žiaden vplyv spôsob určenia počtu obvykle jednorazových dávok drogy.

Zároveň je potrebné uviesť, že kvalifikovanie uvedeného skutku v ďalšom (držba zariadenia na indoorové pestovanie marihuany) aj podľa § 173 ods. 1 Trestného zákona dovolateľ nenamieta.

Pravdou je, že odvolací súd k námietke obvineného v odvolaní ohľadne spôsobu výpočtu obvykle jednorazových dávok drogy nezaujal dostatočné stanovisko, ale ako už bolo uvedené, na správnosť právnej kvalifikácie to nemalo žiaden vplyv.

Ak obvinený namietal, že krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že sa mal obvinený priznať k predaju omamnej látky nej osobe tak je k tomu potrebné uviesť nasledovné:

Na strane 9 rozsudku uvádza krajský súd, že obvinený sa priznal, že marihuanu kupoval od svedka A.. Zároveň na strane 11 zmätočne uvádza, že obvinený sa priznal, že omamnú látku kupoval ako aj predával svedkovi A..

Konštatovanie na strane 11 rozsudku teda nezodpovedá skutočnosti, ale ako vyplýva z kontextu veci ide zjavne o chybu, ktorú si zrejme krajský súd pri vyhotovovaní odôvodnenia neuvedomil. Toto formálne pochybenie však nemalo vplyv na zákonnosť zvolenej právnej kvalifikácie a zároveň sa primkýňa k otázke hodnotenia dôkazov, ktorá je v tomto prípade z dovolacieho prieskumu vylúčená.

Pre dovolací súd je potom v zmysle uvedeného kľúčovým skutkové zistenie, podľa ktorého obvinený P. A. spáchal zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona a prečin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 173 ods. 1 Trestného zákona, tak, ako je uvedené v rozsudku Krajského súdu v Nitre. Popísanému skutkovému stavu teda plne zodpovedá aj právny záver vyjadrený v posúdení konania obvineného. Použitú právnu kvalifikáciu podľa citovaných ustanovení odôvodňujú všetky skutkové okolnosti, ktoré sú v popise skutku zahrnuté, a ktoré vyjadrujú naplnenie príslušných znakov skutkovej podstaty označených trestných činov.

Čo sa týka ostatných námietok obvineného tie boli naprieč celým dovolaním výlučne skutkového charakteru, avšak najvyšší súd sa na podklade dovolania podaného obvineným skutkovým stavom nie je oprávnený zaoberať.

Z uvedeného vyplýva, že v trestnej veci obvineného nemožno dospieť k záveru o tom, že by bol naplnený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, a preto dovoláciu argumentáciu obvineného najvyšší súd odmietol ako zjavne nedôvodnú.

Nakoľko najvyšší súd s poukazom na vyššie konštatované nezistil naplnenie dôvodu dovolania namietaného obvineným rozhodol v konečnom dôsledku tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.